

Fins on arriben les escales?

No vull créixer.
Vull continuar jugant.
Un moment veure't i,
de sobte, no veure't.

Quan érem petits
no sabíem què era real i què no.
Tothom ens amoixava,
érem el centre del món
i mai estàvem sols.

He crescut i ja no hi ha ningú.
Veig el veritable dolor
amagat darrera el foc.
La innocència he perdut.

Sol amb els meus pensaments,
penso en el present.
Al cor hi tinc cicatrius
fetes per persones,
fetes per flors.
Roses amb les seves espines,
tulipes amb els seus colors.
Algunes d'elles són bones,
d'altres, ara sé que no.

Enfilo mur darrera mur
per superar-me a mi mateix.
No sóc un robot.
No segueixo les normes de tots.
No sóc valent, no sóc fort.

Vull tornar a ser un infant
quan veig quina és la vida real.

Lia Cohen 3r A